

de til Favsingholm. Han havde fra sit Studerekammervindu set Hyrevognen fra Randers, da den kørte gennem Landsbyen. Derfor var han netop kommen her. Men da han nu opdagede og genkendte Asmus Hagen, var han ikke langt fra at fortryde sin Nysgerrighed. Til sin Ærgrelse og Skam følte han overfor denne flotte, verdensvante Herre pludselig noget af den ellers forlængst overvundne Forsagthed og Ufrihed, der i Fortiden havde fået ham til at dukke sig for Folk, som han i sit Hjerte foragtede. Blandt andet fik han travlt med at knappe sin Frakke i, fordi han erindrede, at Vesten var plettet.

Hvad der overraskede Asmus Hagen ved Synet af ham var ikke desmindre netop den Selvsikkerhed og Bredde, Årene havde givet den forrige Bondestudent, hvem han tåget huskede som en forkommen Fyr med et skulende og upålideligt Blik.

Han hilste på ham med et Par elskværdige Talemåder, sagde blandt andet, at han vistnok allerede havde haft den Fornøjelse at se hans smukke Hjem.

„Er det ikke Præstegården, der ligger straks på højre Hånd, når man kommer fra Randers? Et langt, gulkalket Stuehus med mange Stærekasser på Gavlen og en lille Vindmølle på Ryggen af Ladebygningen? Der så rigtig så hyggeligt ud.“

„Vi bor helt godt,“ sagde Præsten tørt og tænkte ved sig selv, at den Asmus Hagen var dog det samme københavnske Skvalderhoved, han altid havde været.

De satte sig ned og talte en Tid om gamle Dage. Men Mads Vestrup var stadig meget ordstille. Det blev for hans Vedkommen- de ikke til stort andet end små Grynt til Bekræftelse eller Benæg- telse, mens han tilsyneladende ligegyldig så sig omkring i Stuen eller stirrede op i Loftet.

Gud veed, om han også rigtig kender mig? — tænkte Asmus Hagen.

Men Mads Vestrup vidste rigtig god Besked. Han havde uden Misundelse læst om ham i Aviserne og set ham berømmet som en af den moderne Medicins Førstemænd herhjemme. Den Slags imponerede ham ikke. Hvad betød vel sligt i Guds Øjne? Dersom han havde villet det, kunde han godt selv have siddet derovre i København med et landskendt Navn og haft både Universitetsprofessorer og endnu mere højnæsedede Personer rendende på sine Trapper. Endnu for få Dage siden havde han påny modtaget en